

τά κύκαλ' ἄλλων δούλων κι' ἔρπετων,
πού χάρτασαν μὲ νούτα δεσποτῶν.

Ὁ πάλι Καλιγούλας ὁ πολὺς
μὲς 'στους σωρούς τῶν ἄθλων του τῶν ἄλλων
ἔφρουε τὰ πλῆθη τῆς Αὐλῆς
μὲ πλῆμμυρκαν ἄβρων ροδοπετάλων.

Μὰ τώρα κάθε νέος Καλιγούλας
κι' ἀρτίστας μουσικός τῆς ἀναγούλας
σάν σύμμαχος πιστὸς τῶν Βαγγαζίων
μας λούζει μὲ βροχὴν ἐξ ἰσοζιῶν.

Κτυπάτε μας, Τουρκόσποροι καὶ Κεῦροι φρενασμῖνοι,
χορτάει μὴν ἀρτίστα, μὴδὲ γλωρὸ γρασιδί,
γιὰ 'μὰς τοὺς κακομοίρηνδες ὡς γέρον ἔπλον μείνει
τὸ φάσκελο, τὸ φτύσιμο, καὶ τὸ γερὸ βρσιδί.

'Εμεῖς ἰδῶ δὲν ἔχομε μὴδὲ στρατῶν ἀσκήρια,
μὴτε θαλάσσης κολοσσούς, μὴδὲ σφαγίεις βαρβάρους...
εὐλογημένα τρεῖς φοραὶς τῶν Ρουσακῶν τὰ χέριλα,
πού βομβαρδίζουν Καίσαρας, πού βομβαρδίζουν Τσάρους.

'Ὡ σεις σκιαῖς ἀναρχικῶν μὲ σκίψεις ἀπορρήτους,
κτυπάτε τοὺς ἀναρχικοὺς τοὺς πορφυρογενήτους.
Τὸ τρομερὸν σας ὄνομα ποῖ δὲν τὸ ἐξαῖνω
καὶ σήμερα μὲ δάκρυα μνημόσυνα σας κάνω,
καὶ σκούουν σκλάβοι δυστυχιοὶ μὲ τὴν ψυχὴ 'στὸ στόμα:
εὐλογημένο τρεῖς φοραὶς τοῦ τάφου σας τὸ χῶμα».

'Στοὺς ἰσχυροὺς τῶν ἀναρχικῶν καὶ σὺ ψυχὴ μου πέτα,
εὐλογηταῖς ἢ μπόμπαις των, οἱ λάζοι, τὰ στιλιτά,
κι' εὐλογημένους τρεῖς φοραὶς ἄς μὴν 'στὸν αἰῶνα
ὁποιοσ τινάζει κατὰ γῆς Καίσαρική Κορώνα.

Αὐτοὶ μὲ τὰς τιάραις τὰς χρυσαε,
οἱ τῆς εἰρήνης φύλακες καὶ Δράκοι,
γεννοῦν πρὸς σωτηρίαν μας καὶ σὰς,
τῶν δρόμων τὰ σκουπίδια καὶ τὰ ράκη.

Παντοῦ τὸ θῆλημά των εἶναι νόμος,
κι' ἀκοιμητα τοὺς ἔθνησ των φρουρεῖ
τῆς σκλαδωμένης πλάσεως ὁ τρόμος,
πού θά τὸν εὐβούουν μιλῶντες καιροί.

Τριγύρω των λαὸς ψυχμαχῆ
καὶ τοῦτοι καταλάμπουν μὲς 'στους ἡλιους,
ἰσεῖς σκοπῶντ' ἕνα μοναχῆ
κι' ἐκείνοι μ' ἕνα νεῦμα τρώει χιλιοῦς.

Γιὰ σας τοῦς Ραβασσόληδες κρεμάλα,
κατάραις κι' ἀναθήματα μεγάλα,
κι' ἐκείνους, πού χωμῖνοι 'στὰς πορφυράς
τόσων λαῶν τὰ σπλάγγνα πριονίζουν,
προστάτας τοὺς φαναζοῦν καὶ σωτήρας
κι' ὄλο μὲ θυμιατὰ τοὺς λιθανίζουν.

Αὐτοὶ γεννοῦν τοῦ κόσμου τοὺς σφαγίεις
κι' εἶναι καιροὶ νὰ λείψουν ἐκ τῆς γῆς
ἀναρχικοί καὶ μπόγγηδες σκηπτοῦχοι,
πού τύφλα νάχουν 'μπρὸς των οἱ Καρδοῦχοι.

Παραφορὰ δευτέρα τῆς πρώτης σφοδροτέρη.

'Τελείωσαν τὰ ψέμματα, τὰ χωρατὰ τάφινω,
καὶ σκίπτομαι πρὸς τὸ παρὸν ἀναρχικός νὰ γίνω.
Παρμυρίστε, Καίσαρες, καὶ σὺ, βρὶ Περικλέτο,
ἰτομπαῖ μου 'γρήγορα τὸ ματερὸ στιλέτο.

Δῶσε μου μπόμπαις, Περικλῆ, κι' ἕνα μακρὸν σωλήνα,
ἰδοῦ κι' ἰγὼ διάσημος Μπαγκιῶν ἀναρχικός,
ἐν τούτοις ἄς μ' ἀκολουθῆ κι' ἡ φίλη Φασουλίνα,
τὰ πέντε τὰ μουρέλια μου κι' ὁ Γκιρὸλ ὁ κυνικό.

'Ἐ! Ἐθωδωρῆ, τί καρτερεῖς;... ἀνδρίσου καὶ πολίμα
καὶ φέρτους ἄνα κάτω...

Θέλω νὰ πῶ τὸ κυανῶν τῶν προστατῶν μας αἶμα
ὡς εἶδος ρετινατό.

Βλέπεις τώρα κι' ἡ Γαλλία
πῶς δὲν ἐμεινι πιστῆ,
τόση σγίσις καὶ φιλία
'κόπηκα σάν μὴς κλοστή.

Τὴν ἡμάγειαν οἱ Ρῶσοι
κι' εἶναι τῆς Ἀρκοῦδας δούλα,
ὅπου κλάτσο νὰ τῆς δώση
μὲ τὰ 'πίσω της ἡ μουλά.

Φασκίλωσε τὸν Ἄννοτῶ, καὶ καρδωμένος στέια,
καὶ βῆρει καὶ πιλέικα,
καὶ σὺ, κυρία Φασουλῆ, δὲς μου τὸ Γερῆ τουρῖκι,
θὰ τοὺς ἀλλάξω τὸ σταυρὸ... κομμένο τὸ γαλιε.

Μπαμ μπουμ ἰδῶ, μπαμ μπουμ ἐκῆ,
κτυπάτε σεις ἀναρχικοί,
καὶ σὺ, φιλάττη μου κυρῆ,
πού μετ' ἡμοῦ φυγοδικεῖς
καὶ ξίνα σπῆτια κατοικεῖς,
μὴ σκιάζομαι μὲ τὰ πυρῆ.

'Ἐλίσσαξα γιὰ πόλεμο κι' ἔχω πολὺ σκελίτι,
δὲν μὲ πτοοῦν ἀποκλεισμοί, δὲν μὲ ξυπκαῖει νότα...
οἱ ξίνοι στόλοι τόβαλαν ἀμῖτη μωσαμῖτη
τὸ χρωμῖνο σπῆτι μας νὰ ρίξουν πρώτα πρώτα.

Βρὶ τοὺς ἀτίμους!... ἴδισαξαν μ' αὐτὸ τὸ Μ ὀ ν Ρ ε π ὀ...
βλέπω μὴ μάλα στερογγυλῆ 'στὴ γῆ νὰ τὸ σωριάξῃ,
καὶ γιὰ τοὺς κηδόμενατ μὲν ἔξρω τί νὰ 'πῶ...
μόνον ἡ λείξι τοῦ Καμπρόν 'στὰ μούτρα των τατριάξει.